

REPUBLIKA

Rok VIII

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 10 LUTEGO 1930 R.

CENA NUMERU 25 GROSZY.

Nr. 40

Prezydent Estonii w Warszawie. Owacyjne przyjęcie w stolicy. — Nad grobem Nieznanego Żołnierza. — Wizyta w Belwederze. — Na Zamku. Nowy węzeł przyjaźni polsko-estońskiej.

Warszawa, 9 lutego.
(Polska Agencja Telegraficzna)

Dziś stolica państwa polskiego powitała w swych murach Naczelnika Państwa Estońskiego, dr. Otto Strandmana.

Przyjazd Dostojnego Gościa dał sposobność do zmanifestowania ze strony całej ludności Warszawy serdecznych uczuć, łączących oba zaprzyjaźnione państwa. Wszystkie domy udekorowano flagami narodowymi. Dworzec przystankowy chorągwiemi polskimi i estońskimi. Przed dworcem ustawione były oddziały wojskowe ze sztandarami i orkiestrami. Tysiączne tłumy mieszkańców stolicy zaległy chodniki ulic, okalające plac przed dworcem, a na peronie ustawiona była kompania honorowa 30 p. p. ze sztandarami i orkiestrami.

Na dworcu

Na pół godziny przed przybyciem specjalnego pociągu, wiozącego Naczelnika Państwa Estońskiego i osoby, towarzyszące mu w podróży do Polski, zebrali się w salonie recepcyjnym na dworcu członkowie rządu z prezesem rady ministrów prof. dr. Bartlem na czele, marszałkowie: sejm Daszynski i senator Szymański, podsekretarze stanu, doktor O. K. Warszawa gen. Wróblewski, komendant miasta płk. Wieniawa-Długoszowski, komisarz Rządu na miasto Warszawa Kawecki, prezes rady miejskiej Jaworowski, prezydent miasta Słomkowski, dyrektor protokołu dyplomatycznego Romer wraz z całym personelem protokołu oraz wyznaczeni służbowo urzędnicy M. S. Z.

O godz. 9.45 przybył na dworzec p. Prezydent Rzeczypospolitej prof. dr. Mościcki w otoczeniu szefa kancelarii cywilnej dr. Lisiewicza, szefa gabinetu wojskowego płk. Głogowskiego i adiutantów, mjr. Jurgielewicz i kpt. Suszyński. Z chwilą przybycia P. Prezydenta Rzeczypospolitej zgromadzone przed dworcem oddziały wojskowe zaprezentowały broń, orkiestra zaś wykonała hymn narodowy.

Punktualnie o godz. 10-ej zjechał na peron specjalny pociąg, w którym jechał

Naczelnik Państwa Strandman i osoby, towarzyszące mu. W tej chwili ustawiono w pobliżu dworca baterja oddała salwę armatnią — 21 strzałów.

Przed wyjściem z wagonu P. Naczelnika Państwa Estońskiego ustawili się niezwłocznie podwójna warta honorowa: w chwili potem, przy dźwiękach estońskiego hymnu narodowego wysiadł p. Naczelnik Państwa Strandman, powitany przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej Mościckiego. Po wzajemnym zaprezentowaniu członków obu swit, P. Prezydent Rzeczypospolitej wraz z P. Naczelnikiem Państwa Estońskiego, poprzedzani przez dyrektora protokołu dyplomatycznego, w towarzystwie wiceministra spraw wojskowych gen. Konarskiego oraz ścisłej świty wojskowej polskiej i estońskiej, przeszli przed frontem kompanii honorowej, poczem zbliżywszy się do grupy dostojników polskich, oczekujących na peronie, Prezydent Rzeczypospolitej przedstawił Naczelnikowi Państwa Estońskiego członków rządu i inne osoby.

Odjazd na Zamek.

Po krótkim cercle w salonie recepcyjnym obaj Panowie Prezydenci Państw ukazali się u wyjścia z dworca na plac. W chwili pojawienia się w drzwiach Najwyższych Dostojników Państw oddziały wojskowe zaprezentowały broń, orkiestra zaś odegrała estoński hymn narodowy.

Wkrótce obaj Panowie Prezydenci Państw zeszli do oczekującego samochodu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, udekorowanego sztandarami Naczelnika Państwa Estońskiego i Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, i zajęli w nim miejsca.

Samochód, wiozący Panów Prezydentów, otoczyła eskorta honorowa po pół szwadronu szwoleżerów przed i za samochodem, poczem uformował się orszak dygnitarzy estońskich i polskich.

W następnym samochodzie zajęli miejsca minister spraw zagranicznych Estonii Jean Lattik i minister spraw zagranicznych Zeleski.

Orszak, poprzedzany 4-ma trębaczami na białych koniach, ruszył z przed dworca ulicami: Marszałkowską, Królewską, Krakowskim Przedmieściem do Zamku Królewskiego, gdzie zamieszka Naczelnik Państwa Estońskiego w czasie swego pobytu w Warszawie.

Na placu Marsz. Piłsudskiego

O godzinie 12-ej Pan Naczelnik Państwa Estońskiego wraz ze swoim adiutantem mjr. Grabby, naczelnikiem wydziału wschodniego p. Holówko i p. płk. Trzaska-Durskim udał się samochodem na plac Marszałka Piłsudskiego celem złożenia wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza.

Przed pomnikiem księcia Józefa Poniatowskiego oczekiwali na głowę Państwa Estońskiego minister spraw zagranicznych Estonii Lattik, dyrektor departamentu politycznego Leppik, gen. Johnson, naczelnik Meri, poseł estoński p. Hoffer z członkami poselstwa oraz poseł polski w Tallinie p. Libicki.

Na placu przed pomnikiem stanęła kompania honorowa 30 p. p. ze sztandarem i orkiestra, a naprzeciwko delegacje oficerskie oddziałów, garnizonu stołecznego.

Plac Marszałka Piłsudskiego zaległy tłumy publiczności. W chwili, gdy nadjechało auto, wiozące P. Prezydenta Strandmana, rozległy się dźwięki hymnu estońskiego.

Wspaniały wieńiec z liści laurowych oraz białego bzu i czerwonych róż, przepasany wstęgami o barwach estońskich, na których po francusku widniał napis „Naczelnik Państwa Estońskiego Polskiemu Nieznanemu Żołnierzowi”, nieśli gen. Johnson i dyrektor departamentu politycznego p. Leppik. W chwili, gdy Pan Prezydent Strandman składał wieńiec na Grobie Nieznanego Żołnierza, orkiestra wojskowa odegrała hymn: „Jeszcze Polska nie zginęła“.

Wizyty oficjalne.

Po skończonej ceremonii Pan Naczelnik Państwa Estońskiego wpisał się do Księgi Pamiątkowej, poczem w towa-

zystwie szefa sztabu głównego gen. Piłskora i otoczenia przeszedł przed frontem ustawionych delegacji oficerskich, następnie żegnany hymnem narodowym, udał się do Belwederu, celem złożenia wizyty Panu Marszałkowi Piłsudskiemu.

Do Belwederu Pan Naczelnik Państwa Strandman przybył o godzinie 12.30. Wizyta u Marszałka Polski trwała 15 minut, poczem po wspólnej fotografii dr. Strandman, pożegnawszy się z Panem Marszałkiem Piłsudskim, odjechał na Zamek.

O godzinie 13.30 p. Marszałek Piłsudski rewizytował na Zamku Pana Naczelnika Państwa Estońskiego.

Przed godz. 14-tą dr. Strandman przeszedł ze swych apartamentów do sali marmurowej, gdzie oczekiwał Go Pan Prezydent Rzeczypospolitej wraz ze wszystkimi osobami, zaproszonymi na śniadanie w liczbie około 30.

Śniadanie w hotelu „Polonia“

na cześć dziennikarzy estońskich

Warszawa, 9 lutego

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dzisiaj o godz. 14-ej odbyło się w Hotelu Polonia śniadanie, wydane przez komitet porozumienia prasowego polsko-estońskiego na cześć dziennikarzy estońskich oraz korespondentów specjalnych pism lotewskich i fińskich, którzy przybyli do Warszawy w związku z wizytą naczelnika państwa estońskiego dr. Strandmana.

Korpus dyplomatyczny

u Prezydenta Strandmana

Warszawa, 9 lutego

O godz. 19.30 odbyło się w apartamentach Naczelnika państwa estońskiego przedstawienie korpusu dyplomatycznego. Gdy wszyscy zebraли się, wszedł na salę Pan naczelnik państwa estońskiego w towarzystwie ministra spraw zagranicznych Estonii, posła estońskiego oraz osób ze swojej świty.

Przemówienie Prezydenta Mościckiego podczas obiadu na Zamku.

Warszawa, 9 lutego.
(Polska Agencja Telegraficzna)

O godzinie 20-ej Prezydent Rzeczypospolitej wydał na cześć Naczelnika Państwa Estońskiego dr. Strandmana obiad na Zamku.

W czasie deseru P. Prezydent Rzeczypospolitej i P. Naczelnik Państwa Estońskiego ogłosili przemówienia.

„Panie Naczelniku Państwa! Szczęśliwy jestem, że mogę powitać W. E. w imieniu moim i całego narodu polskiego, jako gościa w stolicy naszego państwa w Warszawie, który zostanie dla nas na zawsze pełnem wartości wspom-

nieniem, miała możność przekonać się, jak wielką sympatją cieszy się w Polsce naród estoński. Zawsze wierna swej tradycji historycznej, zamkniętej w haśle

„WOLNI Z WOLNYMI. RÓWNI Z RÓWNYMI“.

powitała odrodzona Polska z największym zadowoleniem powstanie nowych państw narodowych, na ziemiach, które przez tyle wieków obcej ulegały władzy. Triumf idei samostanowienia narodów o sobie postawił obok Rzeczypospolitej Polskiej, powołanej do niepodległego bytu — Republikę Estońską.

Od tej chwili oba te państwa, pełne

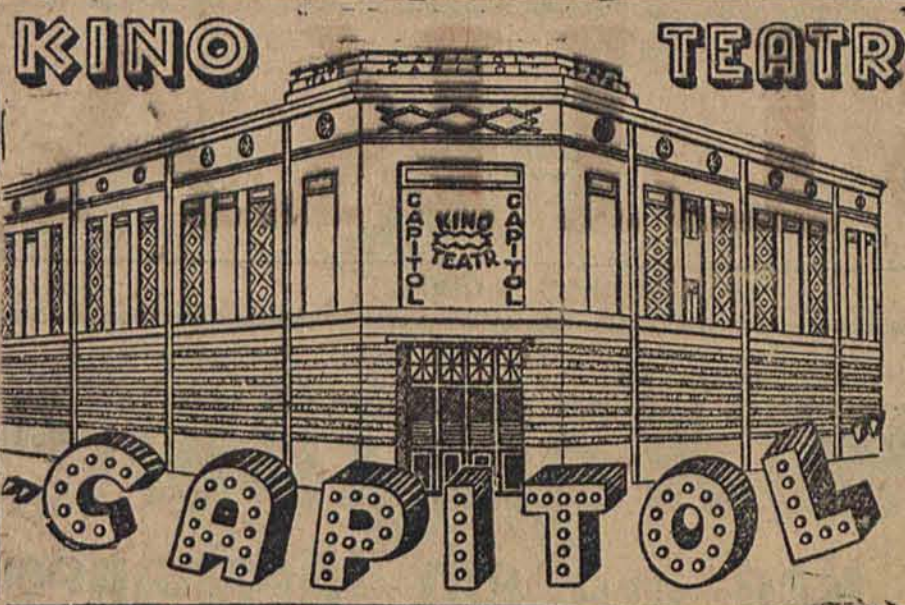
przyjaznego zrozumienia wzajemnych interesów, dążą do utrwalenia ideału pokojowego współżycia wolnych i NIE PODLEGLYCH NARODÓW.

W dniu dzisiejszym, gdy z okazji pobytu wśród nas tak dostojnego gościa, uwaga całej Polski zwrócona jest ku Estonii, serca polaków pełne są podziwu i uznania dla wielkiego dzieła państwowej i kulturalnej twórczości narodu estońskiego. Twórczość ta oparta na zasadach szczerzej demokracji, jednoci wewnątrz, niezłomnej miłości ojczyzny, budź szeroki oddźwięk w Polsce tem więcej, że żaden może naród w tak krótkim czasie nie dokonał tak

wiele i nie zdobył tak szybko zasłużonego miejsca wśród kulturalnych narodów.

Goszcząc wśród nas najwyższego dostojnika przyjaznego i bratniego narodu estońskiego, podwójnie jestem szczęśliwy, że jest nim Pan. Panie Prezydencie, który przez czas swej pracy w naszym kraju zdobył sobie szacunek i miłość nie tylko jako przedstawiciel państwa, ale też i jako osobisty szczerzy przyjaciel Polski.

Dzioszę toast za zdrowie Pana Naczelnika Republiki Estońskiej i za pomysłność Estonii i narodu estońskiego! (Dalszy ciąg na str. 2ej)

Orkiestra symfoniczna pod bat. Sz. Bajgelmana.

Dziś wielka premiera!
Dramat płomiennej i wzniosłej miłości pełen subtelności
czaru i poezji p. t.:

SEN O MIŁOŚCI

reż. FRED NIBLO.

W rolach głównych:

NILS ASTHER
JOAN CRAWFORD

Genjalny
artysta
i śpiewak

AL JOLSON

jako
„Człowiek z tłumem”
w filmie...

Przemówienie Prezydenta Strandmána Wspólne ideały dla obrony pokoju i sprawiedliwości.

„Panie Prezydencie! Serdeczne słowa, które Wasza Ekscelencja zechciał łaskawie skierować pod adresem mojego kraju, jak również i pod moim osobistym adresem, wzruszyły mnie głęboko. Wywołały one we mnie tak żywe wspomnienie tych licznych dowodów przyjaźni i sympatii, które chowam w mej pamięci z czasów mego pobytu w Polsce.

Tombardziel też czuję się szczęśliwy, mogąc w tym uroczystym momencie

być RZECZNIKIEM UCZUĆ CAŁEGO MOJEGO KRAJU, ABY WYRAZIĆ GŁĘBOKI SZACUNEK I SZCZERA PRZYJAŹŃ ODCZUWANĄ PRZEZ ZEMNIĘ DLA POLSKI.

Gorąca miłość ojczyzny i duch poświęcenia, z jakiego pod pełnym ciwiałym przewodnictwem wybitnych kierowników naród polski walczył o prawa i wolność swojego kraju, były zawsze dla narodu estońskiego szlachetnym wzorem, który pobudzał jego odwagę w ciężkiej walce o niepodległość. Z temi samymi uczuciami podziwu i szacunku Estonia śledziła postępy czy

nione przez Polskę po odzyskaniu niepodległości w zakresie odbudowy kraju, a zapewniając jej godne miejsce wśród wielkich narodów świata.

Estonia wie, że Polska ma tylko jedno pragnienie, a tem pragnieniem jest móc kontynuować pod auspicjami pokoju swe dzieło odbudowy, rozwijając jednocześnie swe stosunki przyjaźni z innymi krajami. ESTONIA JEST OŻYWIENIA TEM SAMEM PRAGNIENIEM i ta wspólność aspiracji stwarza pomiędzy Estonją i Polską wezły przy sze kraje w społeczności niepodległych

narodów, a analogia historii naszych losów jest dla nas rekojmia, że oba nasze kraje, ożywione temi samymi wzniosłymi ideałami, będą mogły również i w przyszłości jednoczyć swe wysiłki dla obrony zasad pokoju i sprawiedliwości, do których się mocno przywiązano.

W tem przeświadczeniu Panie Prezydencie wnoszę mój kielich za zdrowie Waszej Ekscelencji, za zdrowie wszystkich wybitnych kierowników szlachetnego narodu polskiego oraz za pomyślność i szczęście Polski!”

LUONA

Dziś i dni następnych!

Wspaniały film produkcji krajowej o wyjątkowo atrakcyjnej i emocjonującej treści

„POD BANDERĄ MIŁOŚCI”

Dzieje wielkiej miłości według scenariusza Jerzego Brauna. Reżyseria M. Waszyńskiego

W rolach głównych: **ZBYSZKO SAWAN**, **Marja Bogda**, **Jerzy Marr**, **Jaga Boryta**, **Władysław Walter**, **Paweł Owerto**.

Zdjęcia dokonano: w Gdyni, Gdańsku, Sopocie, Szekolnie, Tczewie, Orłowie, na Helu i Jastrzębie Górze. — Udział marynarki handlowej i woennej, kadetów szkoły morskich, oficerów policji morskiej i załogi S. S. „Gdynia” oraz stulku szkolnego „Lwów”.

Wspaniała ilustracja muzyczna orkiestry symfonicznej pod dyrykcją A. Czudnowskiego. — Początek reansów o godzinie 4-ej po poł., w sob. i niedz. o g. 12-ej w poł. ostatniego o godz. 10-ej wiecz. — Ceny miejsc na I seans od 1 zł. w sob. i niedz. od godz. 12-ej do 3-ej wszędzie miejsca po 1 zł.

Afera carskiego generała, który był na żołdzie bolszewickiego wywiadu. Bógno prowokacji, mordy i szpiegostwa.

Paryż, 9 lutego.

Ogłoszony na naczelnem miejscu w „Quotidien” z dnia 6 lutego artykuł pod tyt.: „Kiedy rosjanie znikają”, zwrócił powszechną uwagę ze względu na wyjaśnienie bardzo tajemniczych okoliczności, które towarzyszyły rzekomemu samobójstwu gen. byłej carskiej armji Monksjewicza, popełnionemu w 1926 roku pod Paryżem. Pisano przypomnia, iż w lasku pod Fontaineblau 18 listopada 1926 roku znaleziono zwłoki jakiegoś nieznajomego wraz z dokumentami, opiewającemi na nazwisko generała Monksjewicza. Sprawa ta nie nabrała szczególniejszego rozgłosu w swoim czasie, tłumaczono sobie bowiem samobójstwo, jako wynik bardzo ciężkiego materialnego położenia, w którym znalazł się były generał rosyjski. Jednak po upływie kilku miesięcy jeden z oficerów rosyjskich

któremu udało się przedostać się do Rosji sowieckiej, a później powrócić do Francji, stwierdził z całą niezbornością, iż generał Monksjewicz pracował w jednym z oddziałów wywiadu wojskowego w komisaryacie wojennym w Moskwie. Inszenizacja samobójstwa była więc najwidoczniej zorganizowana przez tych, którym zależało na zatarciu śladów powrotu gen. Monksjewicza do Sowiec. Wyjaśniło się również, iż w czasie dawniejszej swej służby wojskowej gen. Monksjewicz był jednym z wybitnych agentów rosyjskiego wywiadu zagranicą i utrzymywał bliskie stosunki ze słynnym szpiegiem austriackim, pułk. Redlem, który w 1914 roku popełnił samobójstwo w Wiedniu. Redl pozostawił wówczas list, adresowany do Monksjewicza, który zdażył zbłąc do Petersburga, następującej treści:

„Ochodzę na zawsze. Bądź przekłety!”

Artykuł w „Quotidien” kończy się następującym sensacyjnym zwrotem: „Nie jest to wypadek odesobniony. Wyjaśni historję emigracji rosyjskiej”.

Dziś i dni następnych!
Arcykanino-salonowo-erofyczna farba
w 10-cu aktach trykająca wersja
i humorem p. t.

„Zadatek na życie”

Reżyserji Eicli o'ega.
Spazmatyczne huraganowe wybuchy
śmiechu na sali.
W roli głównej
DINNA GRALLA

Początek reansów o godz. 4-ej po poł. ostat. 10.15 wiecz., w niedz. sob. i święta od 12-3 pp. wszystkie miejsca 1 zł.

Orkiestra pod dyr. p. R. KANTORA.

Douglas Fairbanks

„ELAZNA MASKA”

WYDZIAŁ PISM

INFORMACJE • ADRESY
NAKLADY • CENY
PRASA POLSKA ZAGRANICĄ
**SPIS GAZET I CZASOPISM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ORAZ PORADNIK REKLAMOWY**
NAKLADEM BIURA OGŁOSZEN
TEOFIL PIETRASZEK
WARSZAWA • MARSZAŁKOWSKA 115 • TEL. 50972-50973
W KSIĘGARNIACH I U WYDAWCY • CENA 2zł. 50

DŁUGA SUKNIA ZWYCIĘŻYŁA.

Należy jednak wystrzegać się przesady, zwłaszcza w sukniach dziennych.

Karnawał jest w pełni. Niema tygodnia by w Łodzi nie zorganizowano kilka redut i zabaw. Mimo ciężkich czasów, a może właśnie dlatego lodzianki i lodzianki bawią się, w skromniejszych nieco granicach, ale nie mniej ochoczo.

Karnawał — to magiczne, wieczne pełne uroku słowo, daje możliwość pięknym paniom wystąpienia w całym blasku urody i toalety.

Wspomnieliśmy już niejednokrotnie, że tryumfatorką tegorocznej mody jest długa suknia. Przy bardzo strojnych modelach, suknie dochodzi do samej ziemi, odsłaniając jedynie z przodu drobne nóżki. Z początkiem sezonu zdawało się, że ta moda się nie przyjmie, że pod naciskiem krytyk i sprzeciwiów, suknie pozostaną krótkie, ale paryscy arbitrowie elegancji okazali się tym razem nieustępliwi.

I widzimy na wszystkich balach i redutach, na przyjęciach i wizytach, że długa suknie zatryumfowała nieodwołalnie. Oko tak prędko przyzwyczało się do zmiany, jak zresztą zawsze, że teraz zbyt krótka suknie, wydawałaby się nam niemodną i śmieszna.

Panie nauczyły się odrazu, z zadziwiającą pojętnością poruszać się w kłopotliwej, długiej szacie, jakgdyby nigdy się z nią nie rozstawały. W tańcu umiają jak dawniej unosić z wdziękiem spódnice, co nie jest zadaniem łatwym, wobec licznych końców, które z istic szatańską złośliwością opadają z jednej strony, gdy się usiłuje podtrzymać je z drugiej.

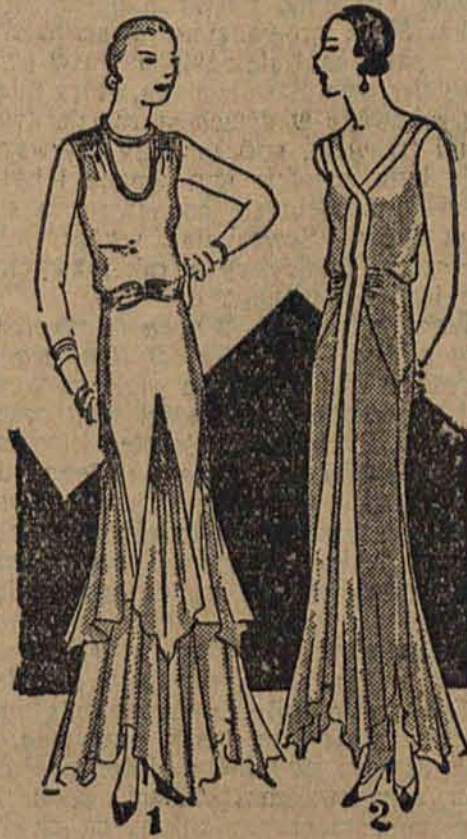
Czy widział jednak kto piękną kobietę, która nie przystosuje się do najbar dziej kłopotliwej mody, jeśli wie, że jej w tem ładnie? A przyznać trzeba, że długie suknie są doprawdy ładne i efektowne.

Ale nie tylko długa spódniczka stała się w roku bieżącym znamieniem nowej mody. Wraz z nią zmieniły się również i staniki, ściśle opasujące biodra i biust i ujawniające kształty.

elegancka i ładna sukienka musi odsłaniać w pewnym stopniu nogi.

Spódnica najczęściej jest długa z tyłu, a nieco krótsza z przodu. Jeśli jest długa dookoła, to ma po bokach, w tyle, czy z przodu, rozcięcia. Czasem znowu na krótkim jedwabnym „fourreau”, spoczywa długa szata przejrzysta.

Na pierwszej naszej rycinie, widzimy dwa piękne modele sukien wieczorowych, skomponowanych według opisywanych przez nas powyżej zasad.

Model 1 — suknie wieczorowa z wino-czerwonego jedwabiu, z kłozową podwójną spódniczką z koronek lub tiulu.

Model 2 — suknie wieczorowa z crepe de chine z jednokolorowymi naszytami z crepe georgette, których końce tworzą kłoz wraz z sukienką.

Suknie wieczorowa i białowa wymaga ją jednak odpowiedniego płaszczka. W roku bieżącym mamy kilka rodzajów płaszczki wieczorowych. Płaszczki w formie kłozowej, peleryna, i wreszcie najmłodniejszy krótki płaszczek t. zw. cape. Najładniejszym materiałem na płaszcz wieczorowy jest zawsze aksamit, a najodpowiedniejszym przybraniem oczywiście futro.

do wszelkich dodatków toaletowych. Pantofelki wieczorowe są też bardzo strojne i drogie. Robi się je z lam, brokatu, lub jedwabiu. Najelegantsze są z jedwabiu, koloru sukni, przyczem kolor czerwony dominuje.

Klamra na pantofelkach jest bardzo ładna i kosztowna.

Również naszyjniki dostosowuje się w roku bieżącym do sukien wieczorowych. Ponieważ kosztują niewiele, można ich mieć kilka, dobranych do koloru sukien. Umiejętnie dobrane, wyglądają bardzo efektownie.

W dziedzinie sukien dziennych, sezon osiągnął już punkt kulminacyjny i trudno byłoby się doszukiwać czegoś nowego. Od czasu pojawiają się jeszcze eksperymentalne nowości, ogólnie jednak stwierdzić należy, że zasadnicze linie pozostały te same, jak na początku sezonu.

Przez krótki czas groził modzie pewnego rodzaju szablon, szczególnie jeśli dotyczy sukien w ulubionym kolorze czarnym. Nie trwało to jednak zbyt długo. Twórcy mody zorientowali się szybko i znaleźli szczęśliwe rozwiązanie przez wprowadzenie nowych różnorodnych szczegółów, do zasadniczej, modnej obecnie sylwetki. Przypaść też trzeba, że właśnie ta mnogość i różnorodność szczegółów czyni obecną modę niezmiernie wdzięczną i efektowną.

Przytem zwrócić należy uwagę na pewien bardzo ważny szczegół. Niektóre panie szyją sobie sukienki dzienne bardzo długie, niemal tak długie, jak wieczorowe. Jest to niewybaczalnym błędem. Suknie dzienne powinny być wprawdzie nieco kłozowe i nieco długie, ale jest to bardzo nieznaczne tylko odchylenie od mody z ubiegłego roku. Nieco dłuższe niż za kolana i bardzo nieznacznie szerokie.

Trzeba bezwzględnie wystrzegać się przesady.

Jeśli chodzi o sport zimowy, ten narazie zawiódł niemal zupełnie. Niema śniegu — oto przyczyna, dlaczego rdzewieją łyżwy w domu, dlaczego beczynnie stoją w lamusie saneczki i narty.

Ale łagodna zima spowodowała, że można dowoli uprawiać sport motorowy na motocyklu i samochodzie. Już w najbliższych dniach zaczną się imprezy samochodowe. A i do tego trzeba przyszykować specjalny strój tembardziej, że

stu i tuszy. Każdej będzie w tem ładnie i do twarzy. Model 1 z tweedu i model drugi z wełny, bluzeczka z włóczkowego a spódniczka z gładkiego, ciepłego wełnianego materiału.

Gdy pani powiedzieliśmy już wszystko, trzeba też kilka słów poświęcić naszym milusińskim. Dzieci dzisiejsze mają bez porównania więcej swobody i moż-

ności indywidualnego rozwoju, niż my swego czasu. A nadto dużą uwagę zwracają na wychowanie fizyczne, które jest bardzo ważnym czynnikiem zdrowotno-wychowawczym.

I w związku z tem odpowiednio zreformowana jest moda sukienek dla dzieci.

Są one bardzo wygodne, szerokie i niekrepujące ruchy.

Na rycinie naszej naszkicowanych jest sześć ślicznych modeli dla małych dziewczynek. Są tak barwne i gustowne, że z pewnością posłużą za wzór mamusiom, dbającym o swe dzieci.

1 — pstra sukienka z jasnym kołnierzykiem i takiemż mankietami. 2 — sukienka szkocka do szkol. Ma ona ja-

Druga rycina pokazuje nam dwa modele płaszczki wieczorowych, futrzanych. Pierwszy z popielic i drugi z imitacji Breitszwanców.

Z każdym rokiem coraz bardziej zbytkowna, moda nie ogranicza się tylko do sukien, ale ma wielkie wymagania co

jednak może się zdarzyć, iż przyjdzie biała zima. Strój sportowy musi zawsze być w pogotowiu.

I dlatego podajemy na naszej rycinie dwa modele kostiumów sportowych. Modele bardzo ładne i efektowne, a posiadające tę zaletę, że mogą być użyte przez wszystkie panie, bez różnicy wzro-

sne rękawki i jasne, naszywane paski oraz ciemną kokardę pod szyją. 3 — praktyczna sukienka z flaneli, 4 — ciemna sukienka z aksamitu, upstrzona białymi punkcikami 5 — sukienka z jasnej flanelki, z ładnymi naszytami i wreszcie 6 — śliczna na wizyte dla przyszłej damy.

Irene

Te panie, które dla mody z lat ubiegłych starały się być bardzo szczupłe i płaskie, obecnie muszą się nieco „podkarmiać”. Nawet gorseciarki robią już go, aby nie tylko nie umierać, ale przeciwnie dodać w razie potrzeby.

Stanik jest przeważnie gładki, bez żadnego prawie przybrania. Czasem lekko podniesiona, linia stanu jest znacznie cznie podkiesłona paskiem, często bowiem tę rolę spełniają lekkie smar-szczki.

Wracając do spódniczek, zwrócić należy uwagę na zbyt wielką przesadę, jak można niekiedy zaobserwować. Przede wszystkim ta wyraża się w zupełnym zakrywa-niu nóg, choć przeciwnie, prawdziwie

